

היות וב"ה נתגלגלה על ידי הזכות לסייע בעבר ובהווה לאברכים חשובים שליט"א להכנס לעולם העריכה התורנית, ולהתקדם בזה מעלה מעלה, אמרתי לכתוב מפעם לפעם נקודות שעלו מתוך השיחות, שיהיה בעז"ה לתועלת גם לאחרים.

הנקודה היא שאין כאן תיאוריות וכדו', אלא מתוך מה שראיתי בשטח, במציאות.

אשתדל להתמקד בכל פעם בנקודה אחת, ויה"ר שיהיה לתועלת.

לפני ההתחלה, אזכיר את הידוע לכל:

פרנסה – מהקב"ה, וממנו בלבד.

אנחנו משתדלים לזכור שיום אחד לא נהיה פה..

באנו לפה כדי למלא כאן שליחות. לא באנו לכאן בשביל כסף. אנחנו עובדים כי הגענו למסקנה שזו ההשתדלות אותה רוצה השי"ת שנעשה.

אתחיל בנושא רגיש, של 'תערובת האמת והשקר, בעולם ספרי הקודש'.

יתכן והדברים יהיו חריפים קצת, אבל הנלענ"ד אני כותב, וזכות כל אחד לחלוק עלי..

פגשתי [בעבר ובהווה] כו"כ אברכים שלכאו' מה שתוקע אותם מלהתקדם בעבודת העריכה זה נקודה זו.

אסביר. אברך כולל שבא לעבוד בעריכה, הרבה פעמים מה שמניע אותו זה לא רק הכסף, אלא האידיאל, הרעיון האמיתי שבדברים: להיות חלק מהפצת התורה, ללמד אחרים, זיכוי הרבים, וכו'.

אבל, העולם הזה הוא עולם השקר. והמציאות הזו נכנסת גם לתוך הענין הזה של ספרי קודש.

היינו, ע"פ האמת לאמיתה של התורה"ק [יעויין שבת י' ע"א, ובתוס' שם, ובספה"ק מבואר בזה הרבה, שיש 'אמת' ויש 'אמת לאמיתה'] היה מהראוי שלא להוציא לאור ספר תורני עד שיהיה מוגה כל צרכו, לגמרי.

ע"פ האמת לאמיתה היה מהראוי שלא להדפיס דברים אינם נכונים, גם אם הם כתב-יד-קדשו של סבא-רבא של זה שהוא 'בעל המאה'..

ע"פ האמת היה צריך לתת למבקרים ולמגיחים זמן בשפע, שיוכלו להיכנס לסוגיא בישוב הדעת..

וכן ע"ז הדרך.. כל עורך פוגש דברים כאלו.

וכאן לפעמים האברך נתקע.

כי הוא נקרע בין צו מצפונו, שאומר לו להיות הוגן ואמיתי בתכלית כו', לבין מנהל המכון/הלקוח שרוצה ממנו משהו אחר.. ומצד שלישי, יש כמובן את הענין שע"פ הלכה 'פועל' צריך להיות נאמן למה שמבקש ממנו בעל הבית לעשות. מצד רביעי, אסור לאדם שישהה ספר שאינו מוגה בתוך ביתו, והמבקר מרגיש אחראי לזה.. וכו'..

ובכן. האחראי הבלעדי לשאלה כמה יהיה הספר מוגה, כמה הוא יהיה נקי מדברים שאינם נכונים [בלשון עדינה..], הוא אך ורק זה שמו"ל את הספר.

שוב: אך ורק הוא, והוא בלבד.

אנחנו צריכים לעשות את מה שהתבקשנו לעשות.

נכון, זה מקומם לחשוב על זה שלפעמים אנחנו מסייעים לספרים ש: [איך נאמר זאת..] לא בטוח שהיו צריכים לצאת לאור העולם.. עכ"פ לא בצורתם הנוכחית.. אבל זהו העולם, זו המציאות, עד שיבא גואל צדק במהרה.

אין מתפקידנו לחנך את העולם..

בלשון פשוטה יותר, אומרים את זה [כמו ששמעתי בעבר מעורך תורני וותיק]: 'לשים את השכל בגרביים, ולעבוד'..

כל בר דעת מבין, שאם אומרים לאברך 'תזדרז', אזי התרגום המילולי של זה הוא: 'תסכים שישארו יותר דברים לא נכונים/לא מדויקים'.

צריך להשתדל שהעבודה תהיה משוחררת, נעימה, בלי לחץ. ולכן אם זה מה שביקשו, זה מה שנעשה [כמובן זכותינו לחפש עבודה אחרת.. אבל בינתיים זה מה יש..].

הדברים נכונים בעיקר לעוסקים בהגהה וביקורת, אבל יתכן שגם לעורכים יש מה לקחת מזה.

במאמר המוסגר. יתכן שהנ"ל מסביר קצת את התופעה הכאובה, שלפעמים פוגשים אברכים שהעבודה בעריכה תורנית גרמה להם ל'קאלטקייט' [קרירות רוחנית] מסויימת. אולי זה קשור. שהאברך רואה בעיניו איך לא תמיד אפשר לסמוך על מה שמודפס, וזה מוריד לו את האמינות והאמון שיש לו במה שכתוב. ובלי לשים לב זה יכול להמשיך גם לעוד ספרים קדושים.. וצריך לשים לב לזה, שה'חכמה' שלנו לא תהיה על חשבון ה'זאני בתומי אלך', תמימות ופשיטות של יהודי, רגש יהודי. [מה שקורה הרבה לחוקרים מלומדים, וכו'..]. אבל זה כבר נושא בפ"ע..

הצלחה וסיעתא דשמיא לכולנו

שנזכה 'לזכור לפני מי אתה עמל ולבלי להסיח דעת מזה', כלשון החזו"א בקוב"א.

שנזכה ל'כסף כשר' בתכלית.. כמה ששייך..

שמואל בלויא, ביתר עילית.

לקבלת ליווי אישי בעריכה תורנית /

הצטרפות לקבוצת העורכים הגדולה בעולם,

העוסקת אך ורק בענייני עריכה,

ומתאימה גם לגבורי החיל שיש להם רק אימייל פשוט /

הצטרפות לרשימת תפוצה בענייני עריכה תורנית, הודעות אחת לשבוע בלבד, של 'דרושים' ו'ביקוש עבודה' –

במייל:

A33107566@gmail.com

[נ.ב. היות ואני משתדל בעז"ה לשים לב לא להתמכר למייל.. והיות ויש הרבה הודעות,

לכן:

א. נא לקחת בחשבון שיתכן ולא אוכל להגיב, ולא לקחת את זה אישית..

ב. נא לכתוב ברור, קצר וממוקד.

[תודה]